

Rok XXIII Nr 11/281

LISTOPAD 2021

Głos
św. Antoniego

Miesięcznik parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Lublinie
www.antoni.lublin.pl

MOTTO MIESIĄCA

Dzięki Tobie składam Matko Boska
za wysłuchanie próśb moich,
a proszę Cię, Matko Miłosierdzia,
zachowaj mnie nadal w łasce
i opiece Swojej Przenajświętszej.

Matka Boża Miłosierdzia Ostrobramska w Łagiewnikach

OBRAZ MATKI BOŻEJ OSTROBRAMSKIEJ

TOMASZ KAMIŃSKI

Wieszanie wizerunków Matki Bożej i świętych na bramach miejskich było w zwyczajem znanym w całym chrześcijańskim świecie. Mieszkańcy wierzyli, że stanowi to najlepszą ochronę od nieszczęść.

W Lublinie na Bramie Krakowskiej od strony Placu Łokietka umieszczony jest wizerunek Matki Bożej, a od strony Starego Miasta – św. Antoniego Padewskiego. W Krakowie – na Bramie Floriańskiej, gdzie rozpoczyna się Droga Królewska, znajduje się płaskorzeźba św. Floriana, a w przejściu, w kapliczce – kopia wizerunku Matki Bożej Piaskowej.

Nic dziwnego, że i w Wilnie na jednej z bram miejskich zawieszono obraz Matki Bożej. To Ostra Brama, która swoją nazwę wzięła od przedmieścia Ostry Koniec. Na początku XVI wieku, gdy postawiono Ostrą Bramę, nikt zapewne nie przypuszczał, że w tym miejscu rozwinie się niezwykle kult Maryi, jako Matki Bożej Miłosierdzia, Królowej Polski i Wielkiej Księżnej Litewskiej.

Obraz Matki Bożej został zawieszony na początku XVII wieku. Szczególny kult tego wizerunku rozpoczął się po najeździe moskiewskim na Wilno w 1655 roku. Karmelici, którzy w 1668 r. uzyskali od władz miasta pozwolenie na stałą opiekę nad obrazem zbudowali w 1671 czy 1672 roku drewnianą kaplicę przy Ostrej Bramie od strony miasta. W niej umieszczono wizerunek Matki Bożej. Kaplica spłonęła w roku 1711, lecz z pożaru udało się wynieść wizerunek Maryi. Już w następnym roku postawiono kaplicę murowaną.

Obraz ma wymiary 200 na 165 cm. Namalowany został na deskach dębowych techniką temperową na podkładzie klejowo-kredowym. Autorstwo przypisywane jest Łukaszowi – artyście krakowskiemu, który podobny obraz namalował w 1624 dla kościoła Bożego Ciała w Krakowie. Ostrobramska Pani ubrana jest w czerwoną tunikę z podwiniętymi rękawami. Szyja okryta jest szalem, a głowa białą chustą. Całą postać okrywa zielonkavo-błękitny płaszcz zarzucony na głowę i ramiona. Tło obrazu jest w odcieniach brązu.

Obecnie postać Maryi zakrywa błyszcząca złotem sukienka. Widoczna jest tylko wyrazista twarz i skrzyżowane na piersiach dłonie. W 1849 do wizerunku dodany został sierp srebrnego półksiężyca z napisem dziękczynnym, tworząc kompozycyjnie optyczną całość. Maryja ma też wieniec z 12 gwiazd

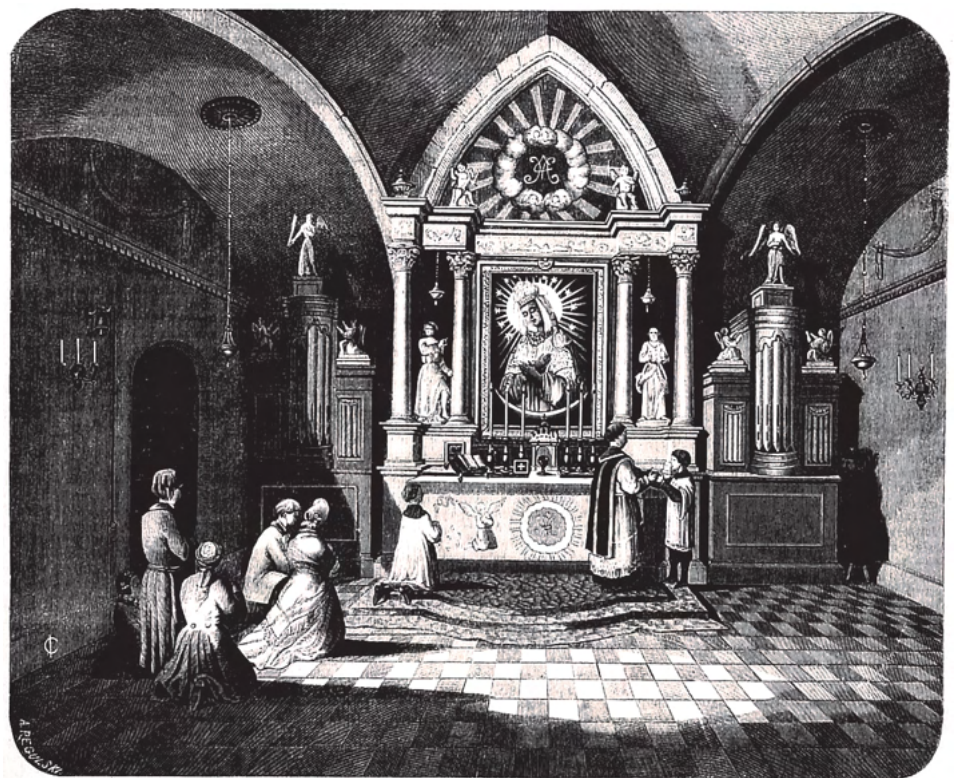
i dwie korony ze złoczonego srebra, nałożone jedna na drugą – barokową dla Królowej Niebios i rokokową dla Królowej Polski.

Przez wieki wierni z Litwy i Korony otrzymywali od Boga potrzebne im łaski za pośrednictwem Matki Bożej w Jej wileńskim wizerunku. Najbardziej spopularyzowane świadectwo zapisał Adam Mickiewicz w Inwokacji do poematu „Pan Tadeusz”. W kaplicy znajduje się bardzo wiele wotów, wśród nich jest tabliczka ofiarowana przez Józefa Piłsudskiego, z napisem „Dzięki Ci Matko za Wilno”. 2 lipca 1927 roku po renowacji obrazu przez Jana Rutkowskiego odbyła się koronacja Madonny. Dokonał jej metropolita warszawski kardynał Aleksander Kakowski. W uroczystościach uczestniczyli m.in.: Józef Piłsudski i Ignacy Mościcki. Do koronacji użyto nowych, złotych koron, ufundowanych ze składek społecznych. Insygnia te zaginęły w czasie II wojny światowej.

Po wojnie Litwa weszła w skład Związku Radzieckiego. Wielu Polaków z tamtych terenów osiedliło się na terenie Polski. Ze względu na gra-

nicę i antychrześcijańską politykę Związku Radzieckiego, wyjazdy na Litwę były niezwykle utrudnione. Dlatego w różnych polskich diecezjach powstawały lokalne ośrodki kultu Matki Bożej Miłosierdzia m.in. w Białymstoku, Krakowie, Warszawie, Gdańsku, Kętrzynie czy Olsztynie.

Najsłynniejsze w Polsce Sanktuarium Matki Bożej Ostrobramskiej znajduje się w Skarżysku-Kamiennej. Powstało ono dzięki pierwszemu ordynariuszowi diecezji radomskiej, biskupowi Edwardowi Materskiemu, wilaninowi z pochodzenia. Odpowiadając na prośby Polaków, którzy z przyczyn historycznych opuścili swoją ukochaną ziemię, podjął decyzję o budowie repliki Ostrej Bramy w Skarżysku-Kamiennej. Prace rozpoczęły się w 1988 roku, a rok później kard. Henryk Gulbinowicz, także wilanin, dokonał poświęcenia kaplicy i intronizacji obrazu Matki Miłosierdzia. Wizerunek Maryi – kopia obrazu Matki Bożej Ostrobramskiej umieszczony w ołtarzu Kaplicy, został namalowany Izabelą Borkowską i Władysławą Markiewiczą z Kielc w 1989 roku. W 1997 Matka Boża Ostrobramska została ogłoszona Patronką Skarżyska. Koronacji obrazu Matki Bożej dokonał 2 lipca 2005 kard. Henryk Gulbinowicz. Decyzją Stolicy Apostolskiej w 2014 kościół sanktuarijny został wyniesiony do godności bazyliki mniejszej.

WNĘTRZE KAPLICY OSTROBRAMSKIEJ W WILNIE. (Podług nadesłanego stalorytu).

Temat: MATKA BOŻA OSTROBRAMSKA

Kto nie zna pięknego wizerunku Matki Bożej Ostrobramskiej? Obok Jasnogórskiej Ikony jest On najbardziej popularnym obrazem Maryi, której piękno jest tak urzekające, że trudno oderwać od Niej oczy. W pierwszych tekstach listopadowego wydania *Głosu św. Antoniego* możemy poznać historię obrazu i refleksje z nim związane.

Matka Boża Ostrobramska zwana jest też Matką Miłosierdzia. Jak to dobrze, że patronuje nam w tym miesiącu, gdy codziennie będziemy się modlić różańcem o Miłosierdzie Boże dla naszych bliskich Zmarłych, wspominając ich w wypominkach o 17.15. Program modlitwy wypominkowej podajemy na str. 16.

Mirosław Urbaniak w swoim artykule podkreśla konieczność modlitwy za zmarłych, powołując się na Ewangelię (Łk 23, 39-43) oraz na *Dzienniczek św. s. Faustyny*. Wielu śmieje się z piekła, uważając że to bajka, a jednak Siostra Faustyna napisała ostrzegawcze zdanie: „Jedno zauważyłam: że tam jest najwięcej dusz, które nie dowierzały, że jest piekło”.

Trudne doświadczenia najlepiej przeżywać z Bogiem i Maryją, podkreśla w swym artykule Agata Mazurek. Nowinkami o III Synodzie AL dzieli się Dorota Baranowska, sekretarz PZS.

W październiku odbyły się w naszej parafii Antoniańskie Dni Rodziny, o których obszernie piszemy. Przypominamy też homilie, które zostały wówczas wygłoszone: ks. Proboszcza Marka Urbana, ks. Radosława Matraszka i ks. Tadeusza Faca. O swoich wrażeniach po występie Kapeli Turobińskiej pisze Beata Filipowicz. Fotoreportaż z tych wydarzeń jest na przedostatniej stronie gazetki. Ufamy, że Antoniańskie Dni Rodziny staną się tradycją i będą kontynuowane w następnych latach.

Taką kontynuacją tradycji było II Spotkanie Chóralne „Śpiewanie u św. Antoniego”, które odbyło się w naszym kościele w niedzielę 24 października. Relację z tego wydarzenia przekazuje dyrygent Chóru *Inspirante* Małgorzata Świeca, z której inicjatywy odbyło się zarówno I Spotkanie Chóralne w 2019 r., jak i tegoroczne. Dziękujemy pani dyrygent za piękną inicjatywę i ofiarny trud organizacji. Składamy najserdeczniejsze gratulacje i życzymy dalszych sukcesów. Występy obu zespołów — Chóru Ziemi Chełmskiej *Hejnał* z Chełma i *Inspirante* — spotkały się z dużym aplauzem.

Dużymi sukcesami może się pochwalić Zespół Parafialny pod przewodnictwem naszego organisty, Jacka Chęckiewicza. Po raz kolejny Zespół został zaproszony na Jasną Górę do zapewnienia oprawy muzycznej w czasie nabożeństwa Drogi Krzyżowej i Mszy św. na szczycie dla lubelskiej pielgrzymki maturzystów. Lektor Radosław Fiutka dzieli się wrażeniami z pielgrzymki, a o pielgrzymce i naszym Zespole interesująco pisze śpiewająca w nim solistka Magdalena Paśnikowska-Łukaszuk, z zawodu grafik. Jej profesjonalne umiejętności możemy podziwiać oglądając Kalendarz Parafialny na 2022 r. Powstał on przy współpracy kilkuosobowego zespołu. Dziękujemy również pracownikom Polihymnii za pomoc w tworzeniu kalendarza i za jego wydruk.

Gotąco zachęcamy do nabywania kalendarza.

Redaktorzy
Ewa i Tomasz Kamińscy

- 2 Matka Boża Ostrobramska — Tomasz Kamiński
- 4 Weź mnie na swoje ręce — Ewa Kamińska
Serce Maryi-najkrótszą drogą do Jezusa
— Agata Mazurek
- 5 My tylko możemy im przyjść z pomocą
— Mirosław Urbaniak
- 6-7 Nie ma jak rodzina— w niej moc i siła
— Ewa Kamińska
- 6 Życzenia Imieninowe dla ks. Marcina Rejaka
i s. Karoliny Kołodziejczyk CSFB
- 7 Życzenia dla Sióstr Betanek
Koncert Kapeli Turobińskiej — Beata Filipowicz
- 8 Siłą rodziny jest miłość
— ks. Proboszcz Marek Urban
- 9 Rodzina z Biblią w dłoni — ks. Radosław Matraszek
- 10-11 Bóg daje konkretne pomoce — ks. Tadeusz Fac
- 12-13 Ponownie zawitaliśmy na Jasnej Górze
— Magdalena Paśnikowska-Łukaszuk
- 13 Jak w rodzinnej parafii — Radosław Fiutka
- 14 III Synod Archidiecezji Lubelskiej,
W stronę Kościoła Synodalnego
— Dorota Baranowska
- 15 Kalendarz Parafialny 2022 — Monika Piechnik
Okładka kalendarza — fotografia z drona
—Edward Hajduk
- Nieustający Różaniec przed Uroczystością
Niepokalanego Poczęcia NMP
- 16 Plan modlitwy wypominkowej. Informacje.
- 17 Wydarzenia w listopadzie. Modlitwa poświęcenia
rodziny Najświętszemu Sercu Jezusa
- 18 Intencje — Informacje — Odeszli do Pana
- 19 Fotoreportaż z Antoniańskich Dni Rodziny
- 20 Plakat IV Antoniańskich Dni Koncertów Organo-
wych

Głos św. Antoniego — Pismo parafii
pw. św. Antoniego Padewskiego w Lublinie
Adres: ul. Kasztanowa 1, 20-138 Lublin
mail: antoniglos@gmail.com; t. 8174770 75
Zespół redakcyjny:

Ewa i Tomasz Kamińscy

Rada programowa: ks. Proboszcz Marek Urban, ks. Prałat Marian Matusik
Stali współpracownicy: ks. Prof. Marek Dziewiecki, Roman Wołczyk, Dorota Baranowska, Beata Filipowicz, Agata Mazurek, Mirosław Urbaniak

Druk: *Polihymnia*

Redakcja zastrzega sobie prawo opracowywania i skracania wszystkich tekstów oraz zmianę tytułów bez uprzedniego zawiadomienia autorów

WEŹ MNIE NA SWOJE RĘCE

„Matko Boska Ostrobramska, nie masz na swym ręku Dzieciątka Jezus, to weź mnie na swoje ręce i przenieś szczęśliwie przez całe życie” - św. Maksymilian Kolbe.

EWA KAMIŃSKA

Ilekróć byliśmy z pielgrzymką w Skarżysku-Kamiennej, ta modlitwa wypowiedana przez przewodniczkę, wywoływała zawsze u mnie silne wzruszenie. Czułam się wtedy rzeczywiście jak małe dziecko, które można wziąć na ręce. Jeszcze świadomość, że to są najlepsze ręce na świecie, opiekuńcze, dające poczucie bezpieczeństwa i pokój serca, powodowała, że nie chciało się wychodzić z tego miejsca. Lekko pochylona głowa, smutne oczy Maryi, mają w sobie wiele tajemniczego zamyślenia i troski o każdego z nas.

W Skarżysku Kamiennej można było się czuć jak w Wilnie, gdyż obraz Matki Bożej Ostrobramskiej jest dokładną kopią obrazu z miasta nad Wilią. Również wierne jest usytuowanie kaplicy z oknami, które można otworzyć, nad ulicą prowadzącą do kościoła. Mimo że w Polsce jest kilka sanktuariów Matki Bożej Ostrobramskiej, to jednak w Skarżysku-Kamiennej jest najbardziej znane. Kustoszem i budowniczym jest ks. Prałat Jerzy Karbownik, niezwykle serdeczny i gościnnie dla wszystkich przybywających.

Ostatnio byliśmy tu z parafialną pielgrzymką 1 czerwca 2018 r. wraz z ks. Proboszczem Markiem Urbanem. Pielgrzymkę zorganizowały główne zelatorki Stowarzyszenia „Żywy Różaniec” Alfreda Tudruj i śp. Urszula Swatowska. Ks. Marek odprawił Mszę św. przed cudownym obrazem, przy którym można wyprosić wiele łask.

W Skarżysku-Kamiennej miłosierdzie ma też konkretny wymiar, gdyż obok Domu Pielgrzyma jest Dom Miłosierdzia, gdzie wydawane są obiady dla niezamożnych osób.

Suwałki – Wilno

Warto wspomnieć, że nasz ks. Prałat Marian Matusik i niektórzy parafianie kilkakrotnie brali udział w Międzynarodowych Pieszych Pielgrzymkach z Suwałk do Wilna. Przez 10 dni pątnicy muszą przebyć 300 kilometrów, by dotrzeć do sanktuarium Matki Miłosierdzia w Ostrej Bramie.

EK. Msza Święta w Kaplicy w Skarżysku-Kamiennej

Pielgrzymka po raz pierwszy wyruszyła do Ostrej Bramy w 1991 r., po odzyskaniu przez Litwę niepodległości. Kult Matki Bożej Ostrobramskiej rozwijał się nie tylko wśród Polaków, ale także Litwinów, Łotyszy, Białorusinów i Ukraińców.

Hasłem tegorocznej, 31. już Pielgrzymki, były słowa: „Chcę, bądź oczyszczony” (Mk 1, 41).

SERCE MARYI — NAJKRÓTSZĄ DROGĄ DO JEZUSA

Październik, to czas szczególnie poświęcony Matce Bożej i modlitwie różańcowej. Od samego początku tego miesiąca zmagalam się z wieloma problemami i niespodziewanymi, trudnymi wydarzeniami. Zarówno w sferze prywatnej, rodzinnej jak i zawodowej. Takie chwile są nie tylko próbą dla mnie, czy dla moich Bliskich, ale osobiście traktuję je również jako przypomnienie, że bez wiary nie byłoby w naszym życiu naprawdę nic, a na pewno nic, co miałyby większy sens.

AGATA MAZUREK

Nadzieja, jaką niesie za sobą nasza wiara, jak i świadomość, że ze wszystkim jestem całkowicie oddana Matce Bożej, w obliczu ciężkich sytuacji – to jedyny ratunek. Niedawno przeżywałam nagle i niebezpieczne zdarzenie, które dotyczyło bardzo bliskiej mi Osoby. Przez dosłownie sekundę miałam pokusę zwątpienia, a może nawet zwątpienie w Bożą interwencję, czy kontrolę nad tą sytuacją. I właśnie ta sekunda wystarczyła, bym natychmiast zdała sobie sprawę, że właśnie wiara w Boga,

Matkę Bożą, ich opiekę, wszechmoc i kompletne panowanie nad wszystkim, więc również nad tym co tak mnie przerażało – że to jest wszystko, co w tamtej chwili mam.

W tym miesiącu również, kolejne dwie bliskie mojemu sercu Osoby przeżywały śmierć swoich babć. Widziałam i widzę, jak wiara nie tylko pomaga we właściwym przeżywaniu śmierci, ale przede wszystkim nadaje tej śmierci głęboki sens, wyznaczając nie koniec, a początek. Nie wiem, jak można przeżywać tragiczne, czy pod-

bramkowe wydarzenia bez wiary. Życie momentami byłoby wtedy nie do zniesienia... Na podobnej zasadzie - nie wyobrażam sobie świętowania sukcesów, czy celebrowania wspaniałych wydarzeń bez oddawania za to chwały Bogu i bycia wdzięcznym za Jego miłość i dobroć. Mam ogromne szczęście i łaskę, że wiara została mi przekazana w Domu oraz że mogę w niej wzrastać w Kościele. Jeszcze parę lat temu, nie spodziewałabym się, że spośród wszystkich przeogromnych skarbów, którymi Pan Bóg mnie w życiu obdarza – wiarę i wypływającą z niej nadzieję uznaję za największe z nich. Widzę w tym wszystkim niesamowity udział Matki Bożej, która coraz wyraźniej prowadzi mnie drogą nawrócenia. To dzięki Niej w ogóle jestem na tej drodze. „Serce Maryi to najbezpieczniejsza, najpewniejsza i najkrótsza droga do Jezusa” (św. Ludwik Maria Grignon de Montfort).

MY TYLKO MOŻEMY IM PRZYJŚĆ Z POMOCĄ

Nawet przyroda ukazuje nam w te listopadowe, coraz krótsze dni, że przemijanie jest czymś nieodwołalnym, czymś, przed czym nie ma odwrotu. Życie mamy tylko jedno, a ono zmienia się i przychodzi w nim taki moment, że uświadamiamy sobie nieuchronność jego końca i faktu śmierci, to, że trzeba się z tą świadomością zmierzyć.

MIROSLAW URBANIAK

W młodości odsuwamy tę trudną konieczność na później i dopiero osobiste doświadczenie odejścia bliskich osób, najczęściej najpierw dziadków, później rodziców, przybliży nam w namacalny sposób perspektywę, przed którą i my prędzej czy później stanemy.

Co nas czeka po drugiej stronie życia? Bo ono zmienia się, ale się nie kończy. Jako ludzie wierzący mamy to przekonanie, a przynajmniej mieć je powinniśmy, że naszym celem jest zbawienie i życie wieczne w bliskości Boga. Może czasem gdzieś w naszych głowach tkwi złudna myśl, że niebo, to świadczenie na kształt zasłużonej emerytury z tytułu przynależności do Kościoła, chrztu, mocniejszej czy słabszej wiary, praktykowania, życia sakramentalnego? Czy może życie, to taki „okres składkowy”, swoisty wkład w poziom i jakość naszej wieczności? „Zaprawdę, powiadam Ci: dziś ze mną będziesz w raju” - mówi Jezus do wiszącego obok na krzyżu człowieka, którego chrześcijańska tradycja określa jako Dobrego Łotra. Ten przykład jest dla nas znakiem nadziei, że nawet w godzinie śmierci, mimo nieudanego, pełnego grzechów życia, można być zbawionym, jeżeli człowiek okaże szczerą skruchę. A przecież to właśnie miało miejsce na Golgocie, wszak słowa Jezusa były poprzedzone wyznaniem owego łotra, w którym zwraca się również do drugiego zлочyńcy, ze złością atakującego konającego Zbawiciela: „Czy nie boisz się Boga ty, który jesteś ukarany tym samym wyrokiem? My bowiem słusznie i sprawiedliwie otrzymaliśmy to, co znosimy, ten natomiast niczego złego nie uczynił”. Tak zgromiwszy swego towarzysza, rzekł do Jezusa: «Pamiętaj o mnie Panie, w Twoim królestwie» (Łk 23, 39-43). Postać ta jest więc przykładem ogromu Bożego Miłosierdzia, a dla nas przypomnieniem, że nigdy nie powinniśmy osądzać i snuć domysłów na temat czyjejś przyszłości po śmierci w oparciu o to, co rzekomo wiemy.

Św. Faustyna pisząc o wizji piekła, którą dane było jej doświadczyć, obok słów świadczących o doznanym wstrzą-

Annibale Carracci – Czyściciel (XVI w.)

sie na skutek ujranych okropności, umieszcza dające wiele do myślenia spostrzeżenie, można by rzec - przestrożę: „Jedno zauważyłam: że tam jest najwięcej dusz, które nie dowierzały, że jest piekło”. Obraz rzeczywistości wiecznego potępienia odmalowany przez s. Faustynę jest dojmująco przerażający w swej rzeczywistości: „Dziś byłam w przepaściach piekła, wprowadzona przez anioła. Jest to miejsce wielkiej kaźni, jakiz jest obszar jego strasznie wielki. Rodzaje mąk, które widziałam: pierwszą męką, która stanowi piekło, jest utrata Boga; drugie – ustawiczny wyrzut sumienia; trzecie – nigdy się już ten los nie zmieni; czwarta męka – jest ogień, który będzie przenikał duszę, ale nie zniszczy jej, jest to straszna męka, jest to ogień czysto duchowy, zapalony gniewem Bożym; piąta męka – jest ustawiczna ciemność, straszny zapach duszący, a chociaż jest ciemność, widzą się wzajemnie szatani i potępione dusze, i widzą wszystko zło innych i swoje; szósta męka – jest ustawiczne towarzystwo szatana: siódma męka – jest straszna rozpacz, nienawiść Boga, złośczenia, przekleństwa, bluźnierstwa. Są to męki, które wszyscy potępieni cierpią razem, ale to jest nie koniec mąk. Są męki dla dusz poszczególne, które są mękami zmysłów: każda dusza czym grzeszyła, tym jest dręczona w straszny i nie do opisa-

nia sposób. Są straszne lochy, otchłanie kaźni, gdzie jedna męka odróżnia się od drugiej; umarłabym na ten widok tych strasznych mąk, gdyby mnie nie utrzymywała wszechmoc Boża. Niech grzesznik wie: jakim zmysłem grzeszy, takim dręczony będzie przez wieczność całą. Piszę o tym z rozkazu Bożego, aby żadna dusza nie wymawiała się, że nie ma piekła, albo tym, że nikt tam nie był i nie wie, jak tam jest”.

Również temat czyścica bywa dziś spychany na margines rozważań dotyczących życia wiecznego. Często fałszywie pojmowana troska o dobre samopoczucie i pociechę dla najbliższych osób zmarłych każe nam unikać trudnych pytań o to, co jest po drugiej stronie. Czasem chowamy się za gładkimi, uspokajającymi frazesami, utrwalającymi nie wiadomo skąd wzięte przekonanie, że „zmarły już tam patrzy na nas z góry, z nieba”. Być może tak jest, ale z drugiej strony może się zacząć utrwalać wśród ludzi błędna wiara, że nieważne, w jakim stanie ducha ktoś umiera - i tak idzie do nieba. Tymczasem zarówno nauka Kościoła, jak też liczne objawienia mówią coś innego. Dopiero dusza oczyszczona z wszelkiego brudu grzechu, niczym złoto w tyglu wypalona z wszelkich nieszlachetnych domieszek, może spocząć w Bogu. Czyściciel jawi się jako miejsce pokuty i cierpienia, trudnego do objęcia i nieporównywalnego z żadnym ziemskim doświadczeniem. Ponownie sięgnijmy do *Dzienniczka* św. Faustyny: „W jednej chwili znalazłam się w miejscu mglistym, napełnionym ogniem, a w nim całe mnóstwo dusz cierpiących. Te dusze modlą się bardzo gorąco, ale bez skutku dla siebie, my tylko możemy im przyjść z pomocą. (...) I zapytałam się tych dusz, jakie jest ich największe cierpienie? I odpowiedziały mi jednoznacznie, że największe dla nich cierpienie to jest tęsknota za Bogiem”. A jednak jest to również miejsce nadziei i pewności, że u kresu cierpienia ostatecznie jest wieczne zbawienie i szczęście obcowania z Bogiem.

Jak wielka jest rola nas, żyjących tu na ziemi, uświadamia nam ten jeden krótki, powyższy urywek wizji św. Faustyny: „My tylko możemy im przyjść z pomocą”. Jak? Poprzez ofiarowanie Mszy św. i postów czy własnego cierpienia w intencji dusz przebywających w czyścicu, poprzez modlitwę różańcową. Tylko tyle i aż tyle możemy zrobić dla tych, którym tak wiele zawdzięczamy, a których już nie ma wśród nas.

NIE MA JAK RODZINA — W NIEJ MOC I SIŁA

Antoniańskim Dniom Rodziny, które odbyły się 8-10 października w naszej parafii, przyświecało hasło „Nie ma jak rodzina, w niej tkwi moc i siła”. Był to błogosławiony czas nie tylko dla poszczególnych rodzin, ale i dla parafii – rodziny rodzin.

EWA KAMIŃSKA

W organizację Dni zaangażowało się wiele wspólnot m.in. Domowy Kościół, Neokatechumenat, Przyjaciele Oblubieńca, Rodzina Różańcowa, Nadzwyczajni Szafarze Komunii Świętej, Harcerze i Harcerki z FSE. Niezwykle aktywne były dzieci, które wprowadzały radosną atmosferę i brały udział różnych zajęciach. Pierwszym zadaniem, jakie miały wykonać, a będącym jednocześnie przygotowaniem do Antoniańskich Dni Rodziny, było pokolorowanie obrazka z kościołem św. Antoniego i dorysowanie do niego własnej rodziny zmierzającej do świątyni. Wystawa prac towarzyszyła spotkaniom w Dolnym Kościele.

Miłość w rodzinie i małżeństwie

Te niezwykle dni rozpoczęły się w piątek nabożeństwem różańcowym w intencji rodzin i Mszą św. Ks. Proboszcz Marek Urban w homilii podkreślił znaczenie miłości małżeńskiej i rodzinnej, wbrew krytyce, wyśmiewaniu i deprecjonowaniu wartości wierności w sakramencie małżeństwa, a także wiary w Boga. Bóg jest miłością i włożył w każdego z nas pragnienie upodobniania się do Niego w miłości, byśmy sami stawali się miłością. Dodał, że w odkrywaniu wyjątkowej relacji między kobietą a mężczyzną oraz w zbliżeniu między członkami rodziny może pomóc otwarcie się na Ducha Świętego.

Twórcza Pracownia

Po Mszy św. w Dolnym Kościele Edyta i Rafał Dyrkowie poprowadzili Twórczą Pracownię – z uśmiechem

o rodzinie. Rodziny wraz z duszpasterzami rozwiązywały zadania dotyczące interpretacji otrzymanego cytatu i odpowiadały na konkretne pytania. Dzieci czynnie brały udział w tych zajęciach, podawały własne definicje rodziny np. rodzinę się kocha, a znajomych się lubi, lub określenie więzi – to serce przy sercu. Takie pojęcie jak i inne: wsparcie, zaufanie, miłość, więź, dziedzictwo były zobrazowane w formie żywych rzeźb wywołując przy tym żywe emocje. Szczególnie dzieci świetnie się bawiły.

Jak sobie radzić z emocjami?

W sobotę ADR rozpoczęły się panelem pt. Jaka jesteś rodziną? Zaproszeni goście psycholog i psychoterapeuta dr Iwona Ulfik-Jaworska

oraz Michał Bator z Inicjatywy Ta-ta.Net. poprowadzili warsztaty – *Trudne emocje w wychowaniu czyli jak być wystarczająco dobrym rodzicem* oraz *Sekrety efektywnych ojców*. Uczestnicy byli bardzo zaangażowani w czasie warsztatów, które pozwoliły im uświadomić sobie, że nie ma złych emocji, że ich źródłem są niezaspokojone potrzeby, że można sobie z nimi radzić. Z kolei panowie mogli dowiedzieć, jak wielka jest ich rola w kształtowaniu silnej osobowości dziecka, dzięki czemu lepiej sobie ono radzi w trudnych sytuacjach, jak ważne jest budowanie relacji z nim i więzi. W czasie warsztatów dzieci miały różne zabawy, zajęcia plastyczne, gry planszowe pod okiem opiekunów.

Lektura Pisma Świętego

Po podsumowaniu i wymianie spostrzeżeń, przyszedł czas na nabożeństwo różańcowe i Mszę św. Ks. Radosław Matraszek w homilii zwrócił uwagę na znaczenie Pisma Świętego w rodzinie. Nawiązując do słów z Ewangelii wg św. Łukasza:

Fot. Bartłomiej Włodek — Poszukiwanie Prymasa

ŻYCZENIA IMIENINOWE

W listopadzie, w dniu Święta Niepodległości, Imieniny obchodzi nasz rezydent, ks. Marcin Rejak. Z tej okazji składamy ks. Marcinowi najserdeczniejsze życzenia błogosławieństwa Bożego oraz troskliwej opieki Najświętszej Maryi Panny i św. Marcina oraz św. Antoniego. Dziękujemy Księdzu za życzliwość i gorliwą posługę duszpasterską.

Tydzień później, 18 listopada, swoje Imieniny obchodzi s. Karolina Kołodziejczyk, zasłużona archiwistka. S. Karolinie życzymy obfitości łask Bożych, darów Ducha Świętego oraz zdrowia.

Drogich Solenizantów zapewniamy o naszej modlitwie.

„Szczęśliwi są bardziej ci, którzy słuchają Słowa Bożego i strzegą je” (Łk 11, 27), podkreślił, że lektura Pisma Świętego jest wielką pomocą w codziennym życiu. Świadczą o tym dwa przytoczone przez ks. Radosława świadectwa - Marka: „Lektura Pisma Świętego daje mi wewnętrzny pokój i siłę do codziennego zmagania z życiem” oraz Kasi: „Na modlitwie z Pismem Świętym Jezus pokazywał mi, kim jestem dla Niego, pokazywał mi, ile dla Niego znaczę; oddawałam Jezusowi czas, który wydawał mi się najlepszy, żeby Jego słuchać, żeby do Niego mówić, żeby odpowiadać na Jego Słowo”.

Kapela Turobińska

Po Eucharystii, w czasie której śpiewała Kapela Turobińska, w Dolnym Kościele odbył pełen dynamizmu i werwy jej koncert. Mimo że trwał ponad godzinę, nikt nie czuł zmęczenia. Kapela Turobińska imponowała dużą ilością instrumentów oraz wysokim profesjonalizmem śpiewających. Większość kapeli, to młodzież i dzieci. Można było podziwiać wytrwałość poszczególnych członków, zwłaszcza pani dyrygent, która w czasie występu wszystko

dawali z siebie. Kapela działa przy Szkole Podstawowej w Czernięcinie. Wśród różnorodnych piosenek wykonywane były m.in. utwory ludowe, a także *Barka*, *Gdyby wiara twa*, *Polka Dziadek*.

Szczęście daje Dekalog

Niedziela była trzecim dniem poświęconym rodzinie. Oprawę Mszy Świętej zapewnił parafialny chór „Inspirante”. Rezydent ks. Tadeusz Fac w swoim kazaniu podkreślił znaczenie Dekalogu, którego przestrzeganie zapewni szczęście rodzinne.

Poszukiwanie Prymasa

O 15.00 parafianie spotkali się na Koronce do Miłosierdzia Bożego w intencji rodzin. Następnie drużynowy Jarosław Murat zachęcił rodziny do udziału w grze miejskiej. Zadaniem uczestników gry było przeprowadzenie śledztwa dotyczącego porwania Kardynała Stefana Wyszyńskiego przez UB. Gra polegała na odczytaniu z mapy położenia zaszyfrowanej wiadomości i na jej rozszyfrowaniu. Należało też udzielić pomocy sanitarnej osobom z oddziału, który walczył z UB oraz pokonać samych komunistów w strategicznej potyczce.

Piknik pod chmurką

Na rodziców i dzieci utrudzonych grą czekała gorąca kiełbaska, herbata oraz ciastka. Piknik pod chmurką przy kościele przyciągnął wielu chętnych. Był to czas na rozmowy rodzin i wspólnot, na zawarcie nowych znajomości. Ks. Proboszcz i księża wikariusze byli dyspozycyjni i chętnie odpowiadali na pytania parafian.

Procesja różańcowa

Uwieńczeniem Antoniańskich Dni Rodziny była wieczorna procesja różańcowa ulicami parafii. Prowadził ją ks. Daniel Mazurek, a rozważania do poszczególnych tajemnic napisane przez bł. Prymasa, czytała główna zelatorka parafialnego Żywego Różańca - Alfreda Tudruj. W procesji wzięło udział wiele dzieci ze swoimi rodzicami i młodzieź. Śpiew w czasie procesji prowadził Łukasz Hapka grając na gitarze.

Ks. Proboszcz dziękując wszystkim organizatorom i uczestnikom wyraził nadzieję, że w przyszłym roku odbędą się II Antoniańskie Dni Rodziny. Te pierwsze okazały się bardzo udane, dlatego warto je kontynuować.

KONCERT KAPELI TUROBIŃSKIEJ

Zakończyliśmy Antoniańskie Dni Rodziny. Trzy piękne dni, w czasie których rodzice wraz ze swoimi dziećmi mogli się wspólnie bawić, modlić i uczyć, jak być jeszcze lepszą rodziną. Co z nich zostało w naszej pamięci?

BEATA FILIPOWICZ

Zapewne każdemu z nas podobano się coś innego lub też coś innego było mu potrzebne. Dla mnie „perełką” w czasie tych dni był występ Kapeli Turobińskiej.

Pierwszą moją myślą było: „Skąd w takiej niewielkiej miejscowości jak Turobin, tylu muzycznych, młodych ludzi?”. Przyglądając się ich przygotowaniom do kon-

certu, próbowałam dojrzeć, jakie instrumenty kryją się na samym końcu pod ścianą i ze zdumieniem stwierdziłam, że na perkusji i wielkim saksofonie grają dziewczyny. Na cały zespół patrzyło się z przyjemnością i jeszcze chętniej słuchało. Około 20-osobowa grupa, wiele różnych instrumentów i naprawdę wysoki poziom wykonania. Skupie-

ni na graniu i śpiewaniu, nie próbowali zdobyć nas sztuczną światowością, była z nich za to świeżość i naturalność.

Byłam kompletnie zafascynowana i przy każdym kolejnym utworze z ulgą oddychałam, że to jeszcze nie koniec. Z wrażenia nawet nie sprawdziłam, jak długo trwał występ? Wiem jedno, urzekli mnie swoim wdziękiem, autentycznością i talentem.

Wierzę, że nadal będą się rozwijać i doskonalić swoją pasję. Warto, bo przynoszą ludziom wiele radości.

ŚWIĘTO SIÓSTR BETANEK

W Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata, 21 listopada, przypada święto patronalne Zgromadzenia Sióstr Rodziny Betańskiej.

Z tej okazji składamy naszym Siostram Betankom: s. Esterze, s. Dominice, s. Justynie i s. Karolinie najserdeczniejsze życzenia zdrowia, siły i wytrwałości w pracy zakonnej.

Niech Chrystus Król obdarza całe Zgromadzenie potrzebnymi łaskami, a Matka Boża i św. Antoni wstawiają się u Boga. Siostram pracującym w naszej parafii dziękujemy za ofiarną posługę, modlitwę, uśmiech i dobroć.

SIŁĄ RODZINY JEST MIŁOŚĆ

Można by próbować określić, co w nauczaniu Jezusa było najważniejsze, które przesłanie, które treści były wyjątkowym przekazem, przypomnieniem, czy otwieraniem oczu na nie. Między innymi, kiedy rozważamy tajemnice Różańca Świętego, dotykamy takiej, która porusza jeden z głównych tematów podejmowanych przez Jezusa – głoszenia Królestwa Bożego, ale też wzywania do nawrócenia.

KS. PROBOSZCZ MAREK URBAN — 8.10.2021

Nieraz padały słowa, że bliskie jest Królestwo Boże, [...] pomagały odkrywać, w czym mieści się Królestwo Boże! Nieraz padały wskazówki, w których można było odnajdywać narzędzia, jak troszczyć się o to Królestwo Boże w swoim życiu.

Możemy powiedzieć, że jest wiele znaków Królestwa Bożego. Jednym z nich jest zmaganie o Królestwo Boże. Jest też zmaganie o znaki [...] Boga również tutaj na ziemi. Trzeba z odwagą powiedzieć, że jednym z takich znaków, o który dokonuje się ciągle zmaganie, jest małżeństwo i rodzina. To zmaganie, które przebiega przez wieki, tysiąclecia, poniekąd przez serca każdego z nas, bo każdy został w jakiś sposób zanurzony w rodzinie, ma odniesienia do tej wspólnoty życia.

Dlaczego w naszej parafii zdecydowaliśmy się, aby przeżywać takie Dni Rodziny?

Po pierwsze, mamy świadomość, jak wielki to znak Boga. Nie tylko po to, aby go dostrzec, ale również uwierzyć, że Bóg chce w nim uczestniczyć i chce w nim wypełniać nie tylko swoją misję, ale ukazywać [...] piękno i wielkość człowieka.

Po drugie, w dzisiejszym świecie coraz mocniej powątpiewa się w to, co jest istotą małżeństwa i rodzin lub wręcz podejmuje się działania

odrzuć, deptania, wyśmiewania tego, co jest najgłębszym zamysłem Boga – małżeństwa i rodziny.

Dobrze byłoby, gdybyście Wy, tworzący małżeństwo i rodzinę, znaleźli taki moment [...], aby dostrzec wokół siebie wiele rodzin i małżeństw, które chcą żyć Bożą obecnością. Także potrafili zapraszać innych, którym zabrakło odwagi do wierności, powracania do drogi, którą zapoczątkowali przez sakrament małżeństwa. [...]

Zły duch podsuwa wątpliwość, czy małżeństwo, to wspólnota mężczyzny i kobiety, czy życie w ogóle jest wartością. Czy warto być otwartym na życie, kiedy się poczyna, czy także wtedy, kiedy człowiek nie jest w stanie wyrazić swojej wielkości przez swoje czyny i słowa, i zostaje niedołężność, ograniczenie? Wątpliwość wkrada się w myślenie, czy miłość można realizować przez całe życie, zwłaszcza gdy pojawia się niewierność, kiedy deptana jest nierozzerwalność małżeńska [...], kiedy człowiek rezygnuje z przekazywania wartości, przekazywania wiary, a nawet nie wierzy.

W czasie tych Dni chcemy zauważyć, że Boży Duch przekonuje nas, że Bóg jest miłością i że włożył w każdego z nas pragnienie, abyśmy upodobniali się do Niego w miłości,

byśmy stawiali się miłością. Szczególnym sposobem do tego jest droga rodziny i małżeństwa. W tym jest pewna siła. Mówi o tym hasło Dni, że siła rodziny jest w miłości. Ta miłość jest odkrywaniem Bożego zamysłu oraz pomocą w jego realizowaniu. [...]

Siła miłości jest też odkrywaniem, że wchodzi się na drogę, która jest odniesieniem do dobra. Dobra, które staje się upodobaniem, by troskę o rodzinę podejmować w wyjątkowej wspólnotie mężczyzny i kobiety, w której wychodzi się z zapatrzenia tylko w siebie, w potrzeby swojej płci i dostrzeżenia oraz przeżywania bogactwa relacji z drugą osobą. Ta siła tkwi w wolności wnętrza i ducha człowieka, która daje zdolność podjęcia decyzji, by być razem, by wspólnie budować swoją drogę. I ta siła angażuje do tego, co jest dobrem nie tylko dla siebie, ale i dla drugiej osoby. W tej miłości jest zdolność nawet do ofiarowania swojej osoby dla drugiej, nawet do oddania swojego życia. [...]

Ludzkie słabości są tak wielkie, że zaczynamy powątpiewać, że Bóg może nam w tym pomagać. Nieprzypadkowo na początku Dni Rodziny wołaliśmy o Ducha Świętego, [...] którego imieniem jest Miłość, który daje zdolność odkrywania tego, co nawet jeśli małe, jest pełne radości i siły.

Dajmy się zatem poprowadzić temu Duchowi. Wierzę, że możemy uczynić kroki, które zbliżą do siebie małżonków, rodziców, dziadków, babcie, rodzeństwo. Niech ten szczególny znak Boga będzie odnawiany w małżeństwach i rodzinach naszej parafii. Amen.

EK. Prace plastyczne dzieci

RODZINA Z BIBLIĄ W DŁONI

KS. RADOSŁAW MATRASZEK — 9.10.2021

Moje doświadczenie modlitwy jest takie: Jezus wysłuchuje każdego mojego wołania, na żadne z tych wołań nie pozostaje obojętny, On czeka i pragnie spotkania ze mną, czeka na moje wołanie do Niego.

Do modlitwy czuję się zaproszona przez Boga; to wymaga ode mnie, żebym zostawiła moją codzienność, to, co jest dokoła mnie i wyszła na pustynię; tą pustynią jest czasem nasza sypialnia, czasem pokój gościnny, a czasem kuchnia; wychodzę z mojego „tu i teraz” i staję w Bożej obecności.

Staję przed Bogiem z pustymi rękoma, oddaję i zawierzam Mu moje życie; słucham tego, co On chce do mnie powiedzieć; mam to przekonanie, że mogę Mu oddać tylko puste dłonie, bo nie mam; pragnę przyjąć to, co On ma; mam taką nadzieję, że cokolwiek Mu zawierzam, cokolwiek Mu oddaję, On rzeczywiście się o to troszczy.

Patrzę na owoce modlitwy tzn. czy na modlitwie wzrasta we mnie miłość; miłość jest dla mnie weryfikacją autentyczności spotkania z Jezusem, trwania przed Nim na modlitwie; patrzę, czy po modlitwie bardziej pragnę kochać moich bliskich, czy jest we mnie więcej przebaczenia, czy jestem bardziej otwarta na drugiego człowieka, każdego, którego Bóg stawia przed mną; to jest ta weryfikacja, czy na modlitwie spotykam się z Bogiem czy sama ze sobą.

W zagłębieniu się w Jego Słowie doświadczam Jego czułości, Jego obecności, tego, że jest Ojcem; doświadczam Jego miłości, czułości i prowadzenia.

Zachęcam was z całego serca, abyście oddawali czas Bogu, aby On mógł uczynić w Was czego pragnie.

4. „Niech słońce nie zachodzi nad waszym gniewem” (Ef 4, 26).

Ten cytat autorstwa św. Pawła uczy, aby nie iść spać, będąc zagniewanym na bliźniego; proponuje drogę pojednania i wybaczenia; nie odkładajmy przebaczenia „na jutro”. Przebaczajmy zawsze „dziś”.

5. „Szczęśliwi są bardziej ci, którzy słuchają Słowa Bożego i strzegą je”.

Te słowa słyszymy w dzisiejszej Ewangelii wg św. Łukasza.

Pomyśl. Każdy człowiek chce być szczęśliwym w życiu.

Jaka jest jednak droga do szczęścia? Kto ją zna?

Kto lub co może mnie uczynić szczęśliwym w życiu?

Czy jestem skazany na próbowanie różnych dróg do szczęścia?

Czy jest jakaś pewna droga do szczęścia?

Jezus chce, abym był szczęśliwy w życiu.

On mnie kocha. Jemu ufam.

Jaka jest Boża droga do szczęścia?

Ta droga, to słuchanie Boga i posłuszeństwo Bogu.

Jak mogę usłyszeć głos Boga?

Pismo Święte to szczególne miejsce, aby spotkać się z Bogiem;

Tu mogę usłyszeć Boży głos;

Czy umiem słuchać?

Kogo słucham w życiu, za kim idę, czyj głos mnie prowadzi?

Gdy nie będę słuchać Boga w życiu – dokąd dojdę?

Czy wyobrażam sobie jak wygląda życie bez Boga?

Jezus, wybieram Ciebie.

Panie, Ciebie pragnę słuchać.

Proszę Cię, niech Twoje Słowo prowadzi mnie w życiu. Amen.

W drugim dniu Antoniańskich Dni Rodziny, w naszym rozważaniu, zwrócimy uwagę na znaczenie Pisma Świętego w rodzinie. Dzisiejsze rozważanie zawierać będzie pięć elementów.

1. „Przechodzisz przez życie, zastanawiając się, o co w tym wszystkim chodzi, ale pod koniec dnia, wiesz, że **chodzi o rodzinę**” - Rod Steward.

Ten cytat usłyszałem w pierwszym dniu Antoniańskich Dni Rodziny; zdumiewa mnie, że autor tej myśli, muzyk rockowy (a wiemy, jak ci ludzie swobodnie żyją), tak wielkie znaczenie przypisuje rodzinie.

2. Świadekstwo. Marek, od 14 lat w małżeństwie, żona, 2 dzieci.

Pismo Św. czytam codziennie. Najczęściej Nowy Testament. W Ewangelii staram się podróżować za Jezusem i uważnie słuchać Jego nauk. Nie zawsze wszystko rozumiem i z nie wszystkim jest mi łatwo od razu się zgodzić. Jednak ta lektura Pisma Świętego daje mi wewnętrzny pokój i siłę do codziennego zmagania z życiem. Wiem, że jest tam prawda w której mogę spojrzeć krytycznie na to, co i jak robię. To droga, którą wybrałem, by mieć pełne życie – tu i w niebie.

3. Świadekstwo. Kasia, 29 lat w małżeństwie, mąż, 4 dzieci.

Na modlitwie z Pismem Świętym Jezus pokazywał mi, kim jestem dla Niego, pokazywał mi, ile dla Niego znaczę; oddawałam Jezusowi czas, który wydawał mi się najlepszy, żeby Jego słuchać, żeby do Niego mówić, żeby odpowiadać na Jego Słowo.

Zdjęcia: Arch. ks. Radosława Matraszka

BÓG DAJE KONKRETNE POMOCE

Chociaż jestem w naszej parafii już trochę ponad 3 miesiące, to ciągle dowiaduję się wielu nowych rzeczy, dotyczących jej życia i funkcjonowania, i pewnie jeszcze bardzo wielu rzeczy się dowiem. Wśród tych, o których już wiem, jest ta, że trwają Antoniańskie Dni Rodziny. To trzy dni, które zawierają w sobie różne wydarzenia – modlitwne, warsztatowo-integracyjne, powiedziałbym towarzyskie – mające na celu bardziej skupić nas na temacie rodziny i nauczyć nas to życie rodzinne celebrować. [...] Chciałbym dzisiaj parę słów powiedzieć na temat rodziny, oczywiście w kontekście dzisiejszej Ewangelii, wyjść od Słowa Bożego, bo to jest dla nas fundament.

KS. TADEUSZ FAC — 10.10.2021

Temat rodziny wydaje mi się bardzo ważny i na czasie, dlatego że dotyczy nas wszystkich. Każdy jest osadzony w rodzinie, nawet taki ktoś jak ja, który rodziny nie założył i mieszka samotnie. Każdy więc z nas ma rodzinę, odwiedza ją, w mniejszym lub większym stopniu jakoś tam w tej rodzinie jest osadzony. Przecież przyszliśmy na świat dzięki naszym rodzicom. Każdy nosi w sobie jakieś doświadczenie rodziny, na które składa się życie rodzinne, relacje czy po prostu wspomnienia. [...]

Nie chciałbym, żeby ktoś zrozumiał mnie źle i nie poczuł się urażony, ale jak popatrzymy na swoje doświadczenia życia rodzinnego, to widzimy, że [...] doświadczenie rodzin-

ne każdego z nas jest naznaczone ludzkim błędem. [...] Wszyscy jesteśmy grzeszni i popełniamy pomyłki. Nie jesteśmy idealni, [...] więc siłą rzeczy i nasze życie rodzinne też nie jest idealne. Nie chodzi mi o to, nasza rodzina musi być jakaś dysfunkcyjna, ale jak patrzymy na życie rodzinne, to zdajemy sobie sprawę, że pewne rzeczy mogłyby wyglądać lepiej, że my, czy ktoś inny mógłby się inaczej zachować w konkretnej sytuacji. Pewnie mamy w sobie pragnienie, żeby życie nasze i naszych rodzin było szczęśliwe. [...]

W dzisiejszej Ewangelii (Mk 10, 17-30) też spotykamy człowieka, któremu bardzo zależało żeby być szczęśliwym. Ten bogaty człowiek przy-

szedł do Jezusa [...] i zapytał, co zrobić, żeby żyć wiecznie czyli być zawsze szczęśliwym. Jaki jest przepis na szczęście, ale takie, które będzie trwało wiecznie? Następuje krótki dialog, w którym Jezus zaprasza go, by został Jego uczniem – ma przy tym zostawić co ma, rozdać majątek ubogim, a potem wrócić i iść za Nim. Dla niego konkretnie miał takie zaproszenie. [...] Jednak zanim to się stało, Jezus najpierw podał taki podstawowy pakiet szczęścia – to Przykazania Boże, Dekalog – nie kradnij, nie zabijaj, nie zeznawaj fałszywie itd. Na to bogaty człowiek powiedział, że przestrzegał tego od młodości.

Porównałbym to do sytuacji, kiedy np. idziemy do lekarza specjalisty. Zanim lekarz zacznie głębiej drążyć temat, który dotyczy jego konkretnej specjalności, najpierw [...] przejdzie przez taki pakiet podstawowy – co boli, jakie jest samopoczucie, czy jest gorączka, teraz dojdzie pewnie pytanie o test na koronawirusa. [...] Młodzieniec, jak się okazało, wszystkich przykazań Bożych przestrzegał, [...] ale kiedy doszedł temat dóbr materialnych, zmartwił się i odszedł zasmucony. Może na inną odpowiedź liczył? Może był przywiązany do tego, co miał, może zdał so-

EK. Piknik pod chmurką — 10.10.2021

bie sprawę, że coś jakby przegrywa, przynajmniej w tym momencie. Może zauważył, że nie udźwignie zadania, do którego Jezus go zapraszał. Był to dla niego moment konfrontacji. Miał okazję zadać sobie pytanie, co jest dla niego w życiu naprawdę ważne, co się liczy, w co warto inwestować.

W podobnym tonie wypowiada się dzisiejsze pierwsze czytanie z Księgi Mądrości (Mdr 7, 7-11), które mówi, [...] że będąc blisko Mądrości nasza hierarchia wartości może się zmienić, możemy ją jakoś lepiej ustawić. Zauważymy, że rzeczy które wydawały się nam super ważne, aż takie ważne nie są. I na odwrót – to na co nie zwracaliśmy większej uwagi, okazało się, że jednak naprawdę ma sens i się liczy. [...] Autor [...], napisał o Mądrości: „Nie zrównałem z nią dro-

gich kamieni, bo wszystko złoto wobec niej jest garścią piasku, a srebro przy niej będzie poczytane za błoto” (Mdr 7, 9). [...] Chciałbym te fragmenty czytania i Ewangelii jakoś zespolić – tym, co się liczy naprawdę, w co warto inwestować i ma naprawdę ogromną wartość, jest Dekalog – Boże przykazania.

Podsumowując te wszystkie myśli, zobaczymy, że Pan Bóg kiedy poprzez Słowo Boże daje nam jakieś zobowiązanie, to [...] zawsze jest tam też (a nawet przede wszystkim) Dobra Nowina – że chce, abyśmy byli szczęśliwi i daje nam konkretne pomoce potrzebne do osiągnięcia tego szczęścia. Dzisiejsze Słowo Boże zwraca naszą uwagę, że jedną z tych pomocy jest właśnie Dekalog, Boże przykazania,

które warto stosować w naszym życiu osobistym i rodzinnym.

Wracam do tego, co było na początku. Jeśli chcemy budować szczęśliwe rodzinne życie, to Pan Bóg daje nam podpowiedź [...]: Budujcie rodziny m.in. na Dekalogu. Niech to będzie wasza droga do świętości, do szczęścia. Przyjmijmy ten Dekalog [...], jako taką propozycję nie do odrzucenia, jako coś co jest wartościowe i co pomaga też właściwie ocenić wartość i znaczenie innych rzeczy w naszym życiu. A gdyby pojawiały się w naszym sercu jakieś opory, lęki, czy to wszystko jest do zrobienia, niech pocieszeniem i umocnieniem będą dla nas słowa Jezusa, którymi kończy się dzisiejsza Ewangelia: „U ludzi to niemożliwe, ale nie u Boga; bo u Boga wszystko jest możliwe”.

II SPOTKANIA CHÓRALNE

W niedzielę 24 października w parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Lublinie, miały miejsce II SPOTKANIA CHÓRALNE pod hasłem „Śpiewanie u św. Antoniego”, którego byłam koordynatorem.

W tym roku odbyły się w mniejszym składzie, bowiem gościliśmy jedynie Chór Ziemi Chełmskiej Hejnał z Chełma z dyrygentką Danutą Bałką-Kozłowską, a obok niego wystąpił Chór Inspirante działający przy parafii św. Antoniego w Lublinie, pod moją dyrekcją.

Wieczór z muzyką chóralną i różnorodnym repertuarem był chwilą wyczekiwanego kontaktu z publicznością i wspólnym muzykowaniem. Chóry zaprezentowały się

w indywidualnych prezentacjach, a na koniec wykonały wspólnie dwie pieśni „Jeżeli szukasz cudów Antoniego” oraz „Abba Ojcze”, przy akompaniamencie Danuty Bałki - Kozłowskiej, dyrygowała Małgorzata Świeca.

Dziękuję wszystkim obecnym za udział w tym wydarzeniu, chórom za ich wyjątkowość i dzielenie się tym, co kochają.

Jestem wdzięczna Chórowi Inspirante, menadżer - Barbarze Szostak i Proboszczowi ks. Markowi Urbanowi za pomoc w organizacji.

Małgorzata Świeca

Fot. Marta Szczodrak

PONOWNIE ZAWITALIŚMY NA JASNEJ GÓRZE

Po dwuletniej przerwie udało się po raz kolejny zagrać podczas Lubelskiej Pielgrzymki Maturzystów. Ostatni raz byliśmy w roku 2019, kiedy to nikt nie myślał, że w kolejnym roku nie będzie możliwości spotkać się na Wałach Jasnogórskich przez pandemię.

MAGDALENA PAŚNIKOWSKA-LUKASZUK

Ten rok też stał pod znakiem zapytania, czy obostrzenia pozwolą na przyjazd licznej grupy lubelskich uczniów, jednak sposób odbywania się tegorocznej pielgrzymki pozwolił na realizację spotkania z Jasnogórską Panią. W tym roku całość wydarzenia odbyła się na świeżym powietrzu, ale w całym natłoku obowiązków, które z przyjemnością realizowaliśmy jako zespół, znaleźliśmy czas, aby pójść przed Cudowny Obraz i pobyć w modlitwie razem z Matką.

Na pielgrzymkę zaczęliśmy szykować się już w czasie wakacji, planowaliśmy próby, a spotkania poprzedzające czas wyjazdu, odbywały się we wrześniu, a potem w tygodniu

przed samą pielgrzymką. W naszym rodzinnym składzie wyruszyliśmy z samego rana 16 października w stronę Częstochowy z muzycznym modlitewnym wsparciem lubelskich maturzystów. Ta przerwa od poprzednich edycji zbudowała w nas tęsknotę za tym miejscem, ale i za nami samymi, bo mimo, że spotykamy się co tydzień w niedzielę, to nie zawsze mamy możliwość po Mszy Świętej, czy przed, spotkać się i pobyć ze sobą na dłużej i porozmawiać, a czas drogi jest dla nas zacieśnieniem relacji, które przez tyle lat istnienia zespołu tworzą tak naprawdę rodzinę. Znamy się od lat, a takie wyjazdy powodują u nas uśmiech i radość w sercu, że możemy dzielić

się tymi emocjami nawzajem. Ale oczywiście, jak przed każdym ważnym wydarzeniem, na którym mamy zaszczyt śpiewać i grać, skupiamy się na sto procent, aby dać z siebie wszystko i sprawić, że ludzie modlący się w czasie naszej posługi będą czuli jeszcze bardziej moc modlitwy, bo jak to kiedyś powiedział św. Augustyn: *Kto śpiewa, ten dwa razy się modli.*

Jak już wspomniałam wcześniej, w tym roku pielgrzymka miała inny charakter, wszystko odbywało się na świeżym powietrzu na błoniach. Swoją posługę rozpoczęliśmy już podczas Drogi Krzyżowej. Droga Krzyżowa odbywała się pod ołtarzem Jasnogórskim, a maturzyści nie zmieniali swojego miejsca po to, by zachować dystans, ale i trzymać się obostrzeń związanych z panującą epidemią.

Po zakończeniu mieliśmy czas wolny i tak naprawdę każdy z nas miał jeden cel, zdążyć przed Mszą Świętą odwiedzić Kaplicę z Cudownym Obrazem Matki Bożej Często-

Fot. Arch. Zespołu

Zespół na Jasnej Górze. Od prawej: Jacek Chęckiewicz, Joanna Chęckiewicz, Grzegorz Orłowski, Mikołaj Mazur, Jarek Landman, Anna Gołąb, Krzysztof Krajewski. Pośrodku — Magdalena Paśnikowska-Lukaszuk, autorka tekstu.

chowskiej. Mimo, że bywaliśmy tu niejednokrotnie, to każdy kolejny uważam, że jest inny, jest nowy, jest nasz, pozwala nam na nowo odkrywać siebie i wiarę. Takie spotkania umacniają człowieka, a możliwość bycia przed samym Obrazem jest ogromnym przeżyciem, a nie każdemu się to udaje, bo wiemy jak dużo jest pielgrzymów i każdy chce być jak najbliżej Jasnogórskiej Pani.

Tak się złożyło, że w czasie naszej wizyty odbywała się Msza Święta i tak się udało, że ludzie zrobili korytarz przed przygotowaniem się do przyjęcia Komunii Świętej i dzięki temu udało się, że po Eucharystii jakimś cudem trafiliśmy pod sam obraz, co zresztą widać na załączonej fotografii. Pełni mocy, wdzięczności i chwały w podziękowaniu za łaski, musieliśmy już kierować się w stronę ołtarza, aby przygotować się do posługi w czasie Mszy Świętej

W czasie kiedy my szykowaliśmy sprzęt o godzinie 15.00, maturzyści mogli usłyszeć słowo ewangelizacji wypowiedziane przez organizatora ks. Krzysztofa Gałana, który jest Dyrektorem Wydziału do spraw Wychowania Katolickiego.

O godz. 15.30 rozpoczęła się Eucharystia sprawowana przez ks. bp.

Adama Bąba. W czasie śpiewu podczas Mszy Świętej widzieliśmy ogromne skupienie młodzieży. Widać było, że przyjechali z konkretnym celem modlitewnym, że zależało im na tym spotkaniu. Dla nas to ważne, że możemy wspierać innych w czasie takich ważnych chwil. Miło nam się zrobiło, kiedy na koniec Mszy Świętej otrzymaliśmy oklaski od wszystkich

zebranych podczas Eucharystii. Takie chwile sprawiają, że człowiek czuje wdzięczność za drugiego człowieka, za to że może tu być razem z innymi i cieszyć się Chwałą Pana.

W tym miejscu przytoczę słowa pieśni wypowiedziane przez Grzesia (grającego na bębenkach i perkusjonalniach u nas w zespole), który pięknie podsumował w drodze powrotnej pielgrzymkę – „Gdzie miłość wzajemna i dobroć, tam znajdziesz Boga żywego”. Tak to właśnie ta dobroć wypełnia nasze serca.

Dziękujemy ponownie wszystkim, którzy nas wspierali, organizatorom za ponowną możliwość posługi na Jasnej Górze. Ze swojej strony pragnę podziękować Panu Jackowi, że tak pięknie nas przygotowuje i znajduje czas, żeby pielęgnować nasz zespół, abyśmy rozkwitali jeszcze bardziej z każdym naszym występem i posługą, wszystkim moim przyjaciółom z zespołu, że są i że tworzymy piękną muzyczną rodzinę, w której nigdy nie brakuje uśmiechu i wsparcia, ks. Proboszczowi, który wspiera nas w naszych działaniach i Wam drogim Parafianom, którzy modlicie się za nas i wspieracie dobrym słowem często po Mszach świętych. Bóg zapłać za waszą modlitwę i wsparcie!

JAK W RODZINNEJ PARAFII

W sobotę 16 października miała miejsce pielgrzymka maturzystów z lubelskich szkół na Jasną Górę. Spotkanie rozpoczęło się od Drogi Krzyżowej na błoniach sanktuarium, po której mieliśmy czas na zwiedzanie terenu sanktuarium, indywidualną modlitwę i spotkanie nie tylko z przyjaciółmi z innych szkół, ale i Mamą. Bardzo budującym przeżyciem było zobaczenie tak wielu młodych osób, wyznających swoją wiarę w Boga i zawierających się wspólnie Jasnogórskiej Pani.

Centralnym punktem pielgrzymki była Msza Święta, sprawowana przez biskupa Adama Bąbą, który podzielił się z nami swoją wiarą i nadzieją, pokładaną w młodzieży. Dzięki obecności naszego parafialnego zespołu muzycznego, który ubogacił zarówno nabożeństwo Drogi Krzyżowej, jak i Mszę Świętą swoim śpiewem i grą miałem okazję poczuć się w Częstochowie jak w mojej rodzinnej parafii.

Radosław Fiutka

Fot. Magdalena Pasnikowska-Lukaszuk

III SYNOD ARCHIDIECEZJI LUBELSKIEJ

Arcybiskup Stanisław Budzik podpisał 25.03.2019 r. Dekret zwołujący III Synod Archidiecezji Lubelskiej pod hasłem „Kościół - dom i szkoła komunii”. Od tego momentu trwały prace przygotowawcze m.in. powołanie członków 12 Komisji tematycznych: Powołanie świeckich w kościele, Duchowość i posługa kapłana, Życie konsekrowane, Liturgia - kult Ojca w duchu i prawdzie, Katechizacja i Ewangelizacja, Młodzież przyszłością kościoła, Rodzina kościołem domowym, Świadectwo miłosierdzia, Ekumenizm i dialog międzyreligijny, Misje odnawiają kościół, Kościół w dialogu z kulturą, Odpowiedzialność za dobra materialne.

7.02.2020 Metropolita Lubelski podpisał Dekret o zarządzeniu wyborów do parafialnych i dekanalnych zespołów synodalnych. W naszym parafialnym zespole jest 20 osób, które reprezentują działające w naszej parafii grupy. Od końca lutego jako PZS opracowywaliśmy odpowiedzi na zadane w ankietach pytania z poszczególnych komisji synodalnych tj. Kultura, Kapłani, Młodzież, Rodzina, Liturgia, Katechizacja, Ewangelizacja, Świeccy, Misje, Miłosierdzie. Prace prowadzone były w większości zdalnie z powodu pandemii.

Także z tego powodu uroczyste otwarcie III Synodu Archidiecezji Lubelskiej zostało przeniesione z 18.04.2020 r. na 25.09.2021 r. Eucharystii przewodniczył Arcybiskup Stanisław Budzik. Chór Archikatedralny rozpoczął Mszę św. wykonaniem hymnu Synodu wprowadzając atmosferę wyjątkowości spotkania. W uroczystości udział wzięli członkowie Synodu, przedstawiciele parafii z całej Archidiecezji, władze KUL Jana Pawła II, biskupi z sąsiednich diecezji, władze samorządowe województwa i miasta Lublina. W homilii Pasterz AL zachęcał, aby wołać do Ducha Świętego, by nieustannie prosić Go o pomoc, bo Jego moc jest wielka. To wołanie będzie towarzyszyło podczas wszystkich prac synodalnych, których wynikiem ma być odnowienie życia religijnego i duszpasterskiego naszej archidiecezji oraz opracowanie prawa diecezjalnego. Podkreślił, że bardzo potrzebna jest aktywizacja ludzi świeckich, aby podjęli oni odpowiedzialność za Kościół, którego są istotną częścią. Pan Bóg nie powołuje do zbawienia pojedynczo, lecz we wspólnocie, dlatego zarówno wśród członków Synodu jak i w komisjach tematycznych znaleźli się nie tylko kapłani, ale i osoby życia konsekrowanego oraz świeccy.

Ksiądz Arcybiskup poprosił wszystkich o systematyczną modlitwę w intencji Synodu. Podczas Eucharystii wszyscy członkowie Synodu złożyli wyznanie wiary, które jest wymagane przy obejmowaniu ważnych funkcji w Kościele. Kolejnym etapem prac będą sesje plenarne, podczas których odbędą się dyskusje nad projektami dokumentów przygotowanych przez poszczególne komisje, a także głosowania.

Zakończenie prac Synodu planowane jest na jesień 2022 roku. Więcej informacji o synodzie na oficjalnej stronie:

www.synodlublin.pl

Dorota Baranowska

HYMN SYNODU

(Na melodię: PANIE, DOBRY JAK CHLEB)

Ref. Duchu Święty, Twa moc
Niechaj odnowi oblicze Kościoła,
Bo Tyś do wiary swój lud powołał
I w swej miłości zachował.

Ojciec nas wezwał, by iść wspólną drogą,
Syn nas odnowił przez swe zmartwychwstanie.
Idźmy więc razem i przynieśmy owoc,
W każdym z nas słowo niech się ciałem stanie.

Ref.

Jednego serca i jednego ducha
Budujmy świętą komunię Kościoła.
Niech jego Matka naszych prośb wysłucha
I tam prowadzi, gdzie nas Jezus woła.

Ref.

MODLITWA W INTENCJI SYNODU

Boże w Trójcy Świętej Jedyny,
Ty wzywasz nas nieustannie,
abyśmy stawali się świadkami Ewangelii.
Na Twoje Słowo wyruszamy w drogę,
podejmując dzieło III Synodu
Archidiecezji Lubelskiej.
Spraw Panie, abyśmy się otworzyli
na odnawiające działanie Ducha Świętego
w naszych parafiach, rodzinach i wspólnotach.
Zawierzamy Ci wszystkich uczestników Synodu
i cały Lud Boży archidiecezji lubelskiej.
Niech postanowienia i owoce Synodu
uczynią nasz Kościół diecezjalny
domem i szkołą komunii,
abyśmy odkrywając Eucharystię
jako źródło jedności i miłości
stawiali się autentyczną wspólnotą wiary,
w której każdy znajduje swoje miejsce.
Maryjo, Matko Kościoła i Niewiasto Eucharystii,
prowadź nas i wspieraj w synodalnej drodze,
na której pragniemy spotkać Twojego Syna.

Święty Stanisławie Biskupie, módl się za nami
Święty Janie Kanty, módl się za nami
Święty Janie Pawle II, módl się za nami
Błogosławiony Stefanie Wyszyński, módl się za nami.

W STRONĘ KOŚCIOŁA SYNODALNEGO

W niedzielę 17.10.2021 r. zostały zaproszone przez Arcybiskupa Stanisława Budzika Parafialne Zespoły Synodalne Dekanatu Lublin na uroczystość zainaugurowania etapu diecezjalnego przygotowującego do XVI Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów pod hasłem „W stronę Kościoła synodalnego: komunია, uczestnictwo oraz misja” do Archikatedry Lubelskiej. Mszy św. przewodniczył ksiądz Arcybiskup, a homilię głosił Biskup Adam Bab przybliżając w niej intencje zwołanego przez papieża Franciszka Synodu.

„Faza diecezjalna Synodu, to etap słuchania i dialogu na poziomie lokalnym, to czas szczególnego otwarcia na działania Ducha Świętego i podążania razem w duchu zaufania, wiary i wspólnego celu. Nie należymy do archiwalnych wydarzeń z historii, nie jesteśmy przeterminowani. Jesteśmy Kościołem żywym, który chce odczytywać Bożą drogę”.

XVI Zwyczajne Zgromadzenie Ogólne Synodu Biskupów planowane jest w październiku 2022 r.

DB

KALENDARZ PARAFIALNY 2022

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
PW. ŚW. ANTONIEGO PADEWSKIEGO
W LUBLINIE

Kolejny już raz do Waszych rąk Drodzy Parafianie oddajemy Kalendarz Parafialny. Jest on jubileuszowy, ponieważ powstał na 35-lecie parafii. Zaczyna się słowem od księdza Proboszcza Marka Urbana. Dalej już tradycyjnie zawiera ważne dla naszej wspólnoty informacje oraz intencje papieskie na każdy miesiąc.

Motywy przewodnim zdjęć są „skarby” naszej parafii. Przy każdym zdjęciu jest znak jubileuszowy, abyśmy pamiętali o wdzięczności Bogu za naszą parafię.

Święty Bernard mawiał: **Nie ma rzeczy cenniejszej od czasu, ale też nie ma rzeczy tak mało szanowanej i bardziej pogardzanej niż czas.** Dlatego cytaty zawarte w kalendarzu, to swoiste westchnienia modlitwne. Nawiązują one do relikwii Świętych i Błogosławionych, które są w naszym kościele. Niech staną się one naszym mottem danego miesiąca, modlitwą w szybkim tempie życia. Kalendarz kończy modlitwa jubileuszowa.

Już dzisiaj z serca dziękujemy za zainteresowanie kalendarzem, bo to dzięki Wam i dla Was Kochani on powstał.

Redakcja, projekt, fotografie, skład: Magdalena Paśnikowska-Łukaszuk, Ewa Kamińska, Monika Piechnik, ks. Proboszcz Marek Urban.

Okładka – fotografia z drona: Edward Hajduk.

Druk: Polihymnia

Monika Piechnik

NIEUSTAJĄCY RÓŻANIEC PRZED UROCZYSTOŚCIĄ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA

Akcja Katolicka przy naszej parafii tradycyjnie zaprasza w Adwencie tuż przed uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP do Nieustającego Różańca o przyjęcie i poszanowanie każdego ludzkiego życia. Modlitwa rozpoczyna się o północy 1 grudnia, a kończy o północy 7 grudnia.

Można się modlić w domu lub kościele. Ważne, by modlić się w wybranej godzinie i tylko w tej intencji. Obok zeszytu, są karteczki, by zapisać sobie wybrany dzień i godzinę modlitwy. Na każdą z godzin może zgłosić się więcej niż jedna osoba, bez ograniczeń.

Zeszyt będzie dostępny w kaplicy adoracji Najświętszego Sakramentu. Informacja jest podana także na stronie internetowej naszej parafii: www.antonilublin.pl

Chęć udziału w modlitwie można też zgłosić przez wysłanie sms-a na numer: 721782608. Trzeba podać imię i nazwisko oraz wybrany dzień i godzinę. Nieustający Różaniec może być przygotowaniem do podjęcia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego 8 grudnia 2021 r. w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Odbędzie się ona po każdej Mszy św. o godz. 7.00, 9.00, 16.30 i 18.00.

Przed Audiencją Generalną 27 października 2021 r. Papież Franciszek pobłogosławił dwa wielkie dzwony przywiezione z Polski, przeznaczone dla Ekwadoru i na Ukrainę.

Na dzwonach umieszczono słowa bł. ks. Jerzego Popiełuszki: *Życie dziecka zaczyna się pod sercem matki* – po hiszpańsku i po ukraińsku. Ojciec Święty uderzył w każdy z nich.

Pierwszy dzwon „Głos Nienarodzonych”, przeznaczony dla Polski, został pobłogosławiony przez Papieża Franciszka w czasie audiencji ogólnej 23 września 2020 r.

WYPOMINKI LISTOPAD 2021

1	
2	
3	Daszyńskiego 2, 3, 3a
4	Daszyńskiego 11
5	Daszyńskiego 12, 13
6	Daszyńskiego 15, 17
7	Daszyńskiego 19
8	Daszyńskiego 23, 25, 27, Krokusowa 4, 6
9	Trzeźniowska 1, 3
10	Modrzewiowa, Kasztanowa, Rudnicka
11	Trzeźniowska, Kminkowa, Jaworowa, Pigwowa, Malinowa, Forsycjowa, Palmowa, Przejazd, Szarotkowa, Nasturcjowa, Jeżynowa, Dereniowa, Paprociowa, Wawrzynowa, Świdnicka, Żurawinowa, Żonkilowa, Lubczykowa, Daktylowa
12	Tumidajskiego 2a, 4
13	Tumidajskiego 2b, 2c
14	Tumidajskiego 6, 8
15	Tumidajskiego 10, 12
16	Tumidajskiego 14, 16
17	Tumidajskiego 18, 20
18	Tumidajskiego 22, Niepodległości 11
19	Niepodległości 1
20	Niepodległości 1g, 3, 28
21	Niepodległości 2, 24
22	Niepodległości 4, 13
23	Niepodległości 5, 13b
24	Niepodległości 6, 12
25	Niepodległości 7, 7a,b,c,d
26	Niepodległości 8, 22
27	Niepodległości 9a, 10
28	Niepodległości 13a, 20
29	Niepodległości 14, 26
30	Niepodległości 16, 30

Na kartkach wspominkowych, które dostarczone zostały do skrzynek pocztowych, prosimy wypisać imiona bliskich zmarłych.

Kartki składać należy do skrzynki w kaplicy i kościele oraz w kancelarii i zakrystii (w sytuacjach trudności ze zrealizowaniem tego będzie możliwy w tej sprawie kontakt telefoniczny lub mailowy z kancelarią)

Za poleconych naszym modlitwom modlić się będziemy przez cały listopad na różańcu o godz. 17.15 oraz na Mszy św. zbiorowej w niedzielę o godz. 10.30 oraz w III piątek miesiąca o godz. 18.00 na Mszy św. zbiorowej za zmarłych.

Mieszkańców poszczególnych bloków i ulic zapraszać będziemy tradycyjnie na określone dni do modlitwy wspominkowej w kościele lub łączności z nami w modlitwie.

MODLITWA ZA ZMARŁYCH

1. W pobożności ludowej listopad jest miesiącem poświęconym wspomnianiu wiernych zmarłych. Za nich modlimy się z ufnością, wiedząc, że — jak mówi Jezus w dzisiejszej Ewangelii — «Bóg nie jest [Bogiem] umarłych, lecz żywych; wszyscy bowiem dla Niego żyją» (Łk 20, 38). On dochowuje wierności przymierzu zawartemu z człowiekiem, przymierzu, którego nie może zerwać nawet śmierć.

2. Ta umowa, przypieczętowana Paschą Chrystusa, jest nieustannie odnawiana w sakramencie Eucharystii. W niej zatem znajduje swój najwyższy wyraz modlitwa za zmarłych. Ofiarując za nich Mszę św., wierni pomagają im w ostatecznym oczyszczeniu. Z wiarą przystępując do Komunii św., umacniają więź duchowej miłości, jaka ich łączy z nimi.

3. Niech Najświętsza Maryja Panna w niebie wstawia się za wszystkich naszych bliskich zmarłych i umacnia w nas, ziemskich pielgrzymach, wiarę w ostateczne zmartwychwstanie, którego zadatek daje nam sakrament Eucharystii.

Św. Jan Paweł II
Anioł Pański, 7 listopada 2004

WYDARZENIA W LISTOPADZIE

Różaniec za zmarłych w listopadzie odmawiany jest codziennie o godz. 17.15. Mieszkańców poszczególnych bloków i ulic zapraszamy tradycyjnie na określone dni do modlitwy wypominkowej w kościele lub łączności z nami w modlitwie.

***

Za wszystkich zmarłych poleconych naszym modlitwom modlić się będziemy na Mszy św. zbiorowej w niedziele o godz. 10.30 oraz w III piątek miesiąca o godz. 18.00 na Mszy św. zbiorowej za zmarłych.

***

1 listopada w Uroczystość Wszystkich Świętych, poniedziałek, układ Mszy św. niedzielny.

***

2 listopada - wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych (Dzień Zaduszny). Msze św. o godz. 7.00, 9.00, 16.30 i 18.00. Po Mszy św. o godz. 9.00 odbędzie się procesja żałobna wokół placu kościelnego.

***

4 listopada – pierwszy czwartek miesiąca – pamiętajmy o modlitwie o nowe powołania kapłańskie, zakonne i misyjne.

***

5 listopada - pierwszy piątek miesiąca. Starajmy się wynagrodzić Najświętszemu Sercu Jezusa. Zachęcamy do praktykowania dziewięciu piątków miesiąca. Przed południem kapłani nawiedzą chorych. Dodatkowa Msza św. o godz. 16.30

***

6 listopada - pierwsza sobota miesiąca. Wynagradzamy Niepokalanemu Sercu Maryi za pięć obelg.

***

W dniach 1 – 8 listopada jest możliwość uzyskania odpustu zupełnego na wiadomych warunkach: stan łaski uświęcającej, Komunia Święta, wykluczenie wszelkiego przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, modlitwa w intencjach wyznaczonych przez Ojca św., nawiedzenie cmentarza i modlitwa za zmarłych albo w dniach 1 (od południa) -2 listopada nawiedzenie kościoła, kaplicy publicznej lub półpublicznej z modlitwą Ojciec nasz i Wierzę.

***

11 listopada, czwartek - Święto Niepodległości – Msze św. o godz. 7.00, 7.30, 9.00, 18.00. O godz. 9.00 Msza św. w intencji Ojczyzny.

***

14 listopada, niedziela, o godz. 19.00 koncert organowy w ramach IV Antoniańskich Koncertów Organowych, gościem – Robert Brodacki – organy.

***

16 listopada – środa, po Mszy św. o godz. 18.00 - adoracja Najświętszego Sakramentu przy relikwiach św. Jana Pawła II- modlitwa w intencji Kościoła, Ojca Świętego oraz Małżeństw i Rodzin naszej parafii.

***

26 listopada, piątek - obchodzimy 28. rocznicę poświęcenia rodzin Najświętszemu Sercu Jezusowemu w 1993 r. Warto w tym dniu odmówić Akt Poświęcenia się rodziny Najświętszemu Sercu Jezusa. Tekst modlitwy obok.

***

26 listopada, w ostatni piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 18.00, jest wspólna modlitwa Różanicem do Siedmiu Bolesci. Tego Różańca nauczyła nas sama Dziewica Maryja za pośrednictwem Marie Claire Mukangango, kiedy objawiła się jej 6 marca 1982 r. w Kibeho i wyznaczyła jej misję upowszechnienia go na całym świecie.

***

28 listopada, I Niedziela Adwentu, o godz. 19.00 koncert organowy w ramach IV Antoniańskich Koncertów Organowych gośćmi są Donata Zuliani – mezzosopran i Stanisław Maryjewski – organy.

***

29 listopada – w dni powszednie o godz. 6.00 odprawiana jest Msza Św. ku czci Matki Bożej zwana Roratami. Bezpośrednio po Roratach śpiewane są Godzinki. Po nich jest Msza Św. o 7.00.

Nie ma Mszy Św. o godz. 7.30.

***

Zachęcamy do włączenia się do Nieustającego Różańca w intencji obrony każdego ludzkiego życia w dniach 1-7 grudnia 2021 r. Szczegółowe informacje na str. 15.

MODLITWA POŚWIĘCENIA RODZINY NAJŚWIĘTSZEMU SERCU JEZUSOWEMU

Najświętsze Serce Jezusa, Zbawco nasz!

Wiemy, że chcesz utwierdzić królestwo świętej miłości na ziemi.

Chcesz dokonać tego przez rodziny, które wprowadzą Cię do domów swoich i zechcą kierować się Twoim Boskim prawem. Do rodzin takich i my chcemy należeć.

Ciebie, Boże Serce – miłości odwieczna, uznajemy na zawsze głową naszej rodziny.

Poddajemy Twemu panowaniu nasz umysł przez żywą wiarę: poddajemy wolę przez zachowywanie Twoich przykazań – „królestwo Boże w nas jest”. Przymierzamy więc strzec łaski uświęcającej i zjednoczyć się z Tobą w częstej Komunii świętej. Dołożymy też wszelkich starań, aby kraj nasz był prawdziwie królestwem Twoim i Twojej Matki.

Postanawiamy walczyć z grzechem, bronić nierozzerwalności i świętości małżeństwa, strzec życia nienarodzonych, dbać o skuteczne i pełne wychowanie religijne dzieci i młodzieży, walczyć z wadami naszymi, głównie z pijaństwem, nieczystością i nieposzanowaniem dnia świętego.

Bądź, dobry Jezu, królem naszej rodziny i zjednoczeniem naszych serc.

Bądź z nami w pracy i odpoczynku.

Dziel z nami i uświęcaj dolę i niedolę.

Spraw, aby kiedyś cała nasza rodzina na zawsze zjednoczyła się z Tobą, wielbiła w niebie Twoją miłość i miłosierdzie.

Ten akt oddania się Tobie ofiarujemy przez ręce Matki Twej Niepokalanej i przybranego Ojca Twego, świętego Józefa.

Najświętsze Serce Jezusa, przyjdź królestwo Twoje. Amen.

INTENCJE MODLITEWNE NA LISTOPAD

Diakonia Modlitwy Wspierającej Dzieła Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego

Aby Polacy, wdzięczni za dar niepodległości Ojczyzny, pokonali opory i mocno weszli na drogę budowania jedności

Towarzystwo Przyjaciół MSD w Lublinie

31 października - 6 listopada

Za zmarłych wychowawców, profesorów i kleryków naszego Seminarium, aby mogli cieszyć się oglądaniem Bożego Oblicza na wieki.

7 - 13 listopada

Za zmarłych członków Towarzystwa Przyjaciół oraz wszystkich Dobrodziejów Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Lublinie, aby Miłosierny Ojciec przyjął ich do wspólnoty zbawionych w niebie.

14 - 20 listopada

Za alumnów roku III, którzy w sobotę przyjmą strój duchowny, aby stawali się w świecie czytelnym znakiem Chrystusowej Ewangelii.

21 - 27 listopada

Za alumnów roku II, prosząc o dar codziennego pogłębiania więzi z Chrystusem Najwyższym i Wiecznym Kapłanem.

28 listopada - 4 grudnia

Za alumnów roku IV, którzy w niedzielę przyjmą posługę akolitu, uprawniającą ich do udzielania wiernym Komunii Świętej, aby sami czerpali duchową siłę z Eucharystii i z radością nieśli Chrystusa światu.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Powszechna:

Módlmy się, aby osoby cierpiące na depresję albo burnout znajdowały u wszystkich wsparcie i światło, otwierające na życie.

Krucjata Modlitwy w intencji Ojczyzny

Za ludzi walczących z wiarą katolicką i polskością, o poszanowanie naszych uczuć religijnych, symboli, tradycji oraz tożsamości narodowej.

O PAMIĘCI I MODLITWIE ZA ZMARŁYCH

Tradycja Kościoła zawsze zachęcała do modlitwy za zmarłych, w szczególności przez ofiarowanie za nich celebry eucharystycznej: jest ona najlepszą pomocą duchową, jaką możemy dać ich duszom, zwłaszcza tym najbardziej opuszczonym. Podstawą modlitwy za zmarłych jest komunika Ciała Mistycznego. (...)

Wspomnienie zmarłych, troska o groby i modlitwy w intencji zmarłych są świadectwem ufnej nadziei, zakorzenionej w przekonaniu, że śmierć nie jest ostatnim słowem o ludzkim losie, ponieważ człowiek jest przeznaczony do nieskończonego życia, zakorzenionego i znajdującego swoje wypełnienie w Bogu.

Papież Franciszek
2 listopada 2015

INFORMACJE PARAFIALNE

- Adres: ul. Kasztanowa 1, 20-245 Lublin. Tel. 81 747 70 75
- Niedziele i święta: 7:00, 9:00, 10:30, (górny kościół – dorośli, dolny kościół – dzieci), 12:00, 18:00 (dla młodzieży); Święta zniesione: 7:00, 9:00, 16:30, 18:00
- Dni powszednie: 7:00, 7:30, 18:00, dodatkowo 16:30 (pierwsze piątki miesiąca w roku szkolnym). Całodzienna adoracja Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie w dni powszednie od 8.00 do 18.00
- Spowiedź podczas każdej Mszy św.
- Nabożeństwa okresowe: codziennie o 17:15.
- W pierwszą sobotę miesiąca oraz 16. dnia miesiąca – adoracja po Mszy św. wieczornej zakończona o godz. 21:00 Apelem Jasnogórskim
- W każdy wtorek o godz. 18.00 odprawiana jest Msza św. zbiorowa do św. Antoniego. Intencje można wrzucać do specjalnych skrzynek.
- W każdą środę o godz. 17.45 Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Podziękowania i prośby do Matki Bożej Nieustającej Pomocy można przed nabożeństwem wrzucać do skrzynki w przedsionku kościoła.
- Kancelaria – w dni powszednie: 7:30 – 8:00 oraz 17:00 – 17:45; w soboty: 7:30 – 8:00.
- W niedzielę po każdej Mszy św. udzielane są informacje oraz przyjmowane intencje Mszy św.
- Kiosk parafialny czynny od 17.00 do 17.45 oraz po Mszy św. wieczornej (poniedziałek – sobota). W niedziele i święta od 17.00 do 18.00 i po każdej Mszy Świętej.

ODESZLI DO PANA

Przemysław Błajejewski	1979
Juliusz Radomski	1939
Henryk Szpakowski	1942
Barbara Nowicka	1936
Krzysztof Wydra	1961
Danuta Jakubowska	1938
Grzegorz Jaroszyński	1951
Marianna Maj	1938

Nasz dar modlitwy
Ojcie Nasz, Zdrowaś Maryjo,
Chwała Ojcu,
Wieczne odpoczywanie

ANTONIAŃSKIE DNI RODZINY 8-10.10.2021

Edyta i Rafał Dyrkowie

Żywa rzeźba ilustrująca pojęcie — wsparcie

Panel — Jaka jesteś rodzino? dr Iwona Ulfik-Jaworska i Michał Bator — w środku oraz Monika z synkiem i Łukasz Hapkowie

Koncert Kapeli Turobińskiej

Zdjęcia:
Ewa Kamińska

PARAFIA PW. ŚW. ANTONIEGO PADEWSKIEGO W LUBLINIE
ZAPRASZA NA

IV ANTONIAŃSKIE KONCERTY ORGANOWE

KOŚCIÓŁ ŚW. ANTONIEGO PADEWSKIEGO
UL. KASZTANOWA 1

14.11.2021

19:00

ROBERT BRODAKI
- ORGANY

28.11.2021

19:00

DONATA ZULIANI
- MEZZOSOPRAN

STANISŁAW MARYJEWSKI
- ORGANY

09.01.2022

19:00

JÓZEF KOTOWICZ
- ORGANY

KIEROWNICTWO ARTYSTYCZNE:
STANISŁAW MARYJEWSKI

